

Ét centralt hovedsynspunkt gennemsyrrer landsplanredegørelsen, der har både Danmark og Europa som adresse, og det er en spredning af aktiviteterne for derved at skabe bedre geografisk balance.

Regeringen ønsker at undgå overdreven concentration omkring megabyer med en deraf følgende marginalisering af udkantsområderne ved at sprede aktiviteterne til flere byer og skabe geografisk balance såvel på Danmarks kortet som på Europakortet via god tilgængelighed og med fuld respekt for natur- og kulturarven.

Og jeg vil her uddybe de tre overordnede mål:

Ser vi på bysystemet, er det vores opfattelse, at byerne er drivkraften i udviklingen og kan ses som Europas ryggrad. Og når jeg siger byer, mener jeg alle byer, både de store byer og de små byer, for det er ikke et enten-eller, men et både-og, og det er min opfattelse, at alle danske byer har muligheder i den internationale udvikling. Men den konkrete indsats eller satsning afhænger naturligvis både af byernes størrelse og beliggenhed og af erhvervstraditionerne i bysamfundene. Og en oplagt mulighed for en ekstraordinær udvikling er dannelse af bynetværk, for ved at to eller flere byer samarbejder og derved fremstår som ét stort byområde, kan der tiltrækkes ekstra aktiviteter til det samlede områdes fordel.

Bynetværk har derfor stor vægt i denne landsplanredegørelse, og jeg kan sige, at det er en del af redegørelsen, som har fået meget positiv respons i de mange høringssvar, vi har fået.

Tilgængeligheden er også et emne, der optager mig meget, for den forventede stigning i transportarbejdets omfang udgør et af de allerstørste miljøproblemer, og det gælder ikke mindst Europa som helhed, at overflytning til de mindst belastende trafikformer er nødvendig, hvis vi skal nå vores fælles CO₂-mål, og det kræver både omtanke og fremsynethed at fastlægge vor fremtidige infrastruktur. Og den kollektive trafik skal have et nødvendigt skub fremad, hvis den miljøvenlige trafik for alvor skal slå igennem, og her er det helt centralt at søge fælleseuropæiske løsninger, hvis der skal nås resultater til fordel for miljøet.

Endelig er der natur- og kulturarven, hvor en helhedsorienteret indsats er vores løsen, og fremtidens landskab afhænger helt af de beslutninger, vi træffer i dag, for beslutninger vedrørende telemaster – dér kan forespørgerne hjælpe os – infrastrukturanlæg og skovrejsning sætter

markante præg på landskabet langt ind i det kommende årtusind, og vi skal sikre både vores egne og vores børns muligheder for at nyde såvel det europæiske som det danske landskabs værdier og mangfoldighed samt de bevaringsværdige helheder i bymiljøet.

Og kodeordet for indsatsen er kvalitet, for kvalitetskrav har stigende betydning for et områdes attraktion med hensyn til investeringer og er samtidig til fordel for både områdets borgere og turisterne.

Formålet med landsplanredegørelsen har altså været at opstille politiske mål for en landsplanpolitik, der både retter sig mod Danmark og udad mod Europa.

Ud over dette indhold har landsplanredegørelsen også en klar styrke, hvad angår den demokratiske proces, for regeringen har som den første regering nogen sinde – altså i modsætning til alle sine forgængere – valgt at fremlægge en landsplanredegørelse som et forslag.

Og den demokratiske debat om landsplanpolitikken gav bonus: som Folketinget ved, blev det første forslag i foråret 1996 fremlagt til høring i 10 uger, og 160 kommuner, amter og interesseorganisationer indsendte høringssvar, og i maj sidste år havde vi en forespørgselsdebat om landdistrikternes rolle.

Debatter om landsplanlægning her i Folketinget er åbenbart ved at blive en årligt tilbagevendende begivenhed, og det hilser regeringen velkommen.

Sidst fik jeg lejlighed til at slå regeringens politik fast: Udviklingen i de mindre byer og landdistrikter skal prioriteres, og den netop vedtagne detailhandelslov er et klart eksempel på en politik, der vil støtte de mindre bysamfund, hvad repræsentanter for de mindre bysamfund jo heller aldrig har lagt skjul på at de hilste velkommen med stor glæde.

Under den forrige debat blev der efterlyst et bud på alternative fremtidsbilleder for Danmark på lang sigt, og det synes jeg er et spændende, konstruktivt input til landsplanlægningen.

Vi opstillede så to reelle alternative fremtidsbilleder i det reviderede forslag, der blev fremlagt til høring i efteråret 1996: et decentralt bymønster i regionale netværk og storbyer i europæisk integration, og der fremkom både ideer om et østjysk storbybånd og forslag om, at al byudvikling bliver øremærket til de mindre byer, og langt de fleste bakker regeringens linje op, som altså indebærer en samtidig satsning på såvel små og mellemstore som store byer og en